

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/24/2014
Identifikačné číslo spisu:	5613200510
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5613200510.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu MONAQ Leasing, a. s., Bratislava, Panská 13, IČO: 35 864 001, zastúpeného Čarnogurský ULC, s. r. o., Tvarožkova 5, Bratislava, IČO: 35 975 016, proti žalovaným: 1/ Poštová banka, a. s., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpenému advokátom JUDr. Michalom Luknárom, Zvolenská 5/8, Nitra, adresa pre doručovanie: Grösslingova 45, Bratislava, 2/ Office - assistance, s. r. o., Hattalova 12/C, Bratislava, IČO: 45 000 034, zastúpenému NOVÁK & PARTNERS, s. r. o., Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 47 241 063, 3/ INVEST - KAPITAL, a. s., Bratislava, Hattalova 12/C, IČO: 35 871 334, zastúpenému Krachňák & Associates, s. r. o., Ulica sv. Vincenta 2, Bratislava, o určenie zániku záložného práva a o nariadení predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/14/2013, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2014, č. k. 14Cob/5/2014-1621, o dovolaní žalovaného 1/ a 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2014, č. k. 14Cob/6/2014-1627 a o dovolaní žalovaného 1/ a 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 12. februára 2014, č. k. 14Cob/7/2014-1637, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e :

1/ uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2014, č. k. 14Cob/5/2014-1621 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 25. septembra 2013, č. k. 9Cb14/2013-51,
2/ uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2014, č. k. 14Cob/6/2014-1627 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 22. októbra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-254,
3/ uznesenie Krajského súdu v Žiline z 12. februára 2014, č. k. 14Cob/7/2014-1637 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 22. októbra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-262
a vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 25. septembra 2013, č. k. 9Cb14/2013-51 pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného spoločnosť Office - assistance, s. r. o., Bratislava, Hattalova 12/C, IČO: 45 000 034.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa v prejednávanej veci domáha určenia, že záložné právo zriadené k nehnuteľnostiam, presne označených v žalobe, zaniklo. Žalobca podaním z 11. septembra 2013 podľa § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. žiadal, aby súd pripustil do konania na strane žalovaného vstup Office - assistance, s. r. o., Bratislava, Hattalova 12/C, v časti žalobou uplatneného nároku vo vzťahu záložného práva žalovaného k pohľadávkam, zaregistrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv 31. októbra 2006, pod číslom 21546/2006, v prospech žalovaného -Poštovej banky, a. s. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že 10. septembra 2013 mu bolo žalovaným oznámené, podaním z 5. septembra 2013, postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088, z 31. októbra 2006 v znení dodatkov na obchodnú spoločnosť Office - assistance, s. r. o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej 28. augusta 2013. Súd uvedené vyhodnotil ako preukázanie postúpenia pohľadávky, o ktorej sa v tomto spore koná. Preto súd návrhu žalobcu vyhovel.

Na odvolanie žalovaného vec prejednal Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia Krajský súd v Žiline uznesením z 30. januára 2014, č. k. 14Cob/5/2014-1621 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní dospel k záveru, že k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom z dôvodov, ktoré uvádzal v odvolaní, nedošlo. Okresný súd rozhodoval o procesnom návrhu žalobcu v medziach procesného návrhu žalobcu. Z výrokovej časti napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd pripustil vstup Office - assistance, s. r. o., do konania namiesto doterajšieho žalovaného v presne špecifikovanej časti žaloby, čomu korešponduje i časť odôvodnenia napadnutého uznesenia „len v naznačenom rozsahu, t. j. v časti dvoch žalobných nárokov“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval odvolací súd za podstatné precizovať procesné označenie vstupujúceho účastníka tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Ďalej uviedol, že v rovine odvolacích dôvodov žalovaného konštatuje absenciu ich relevancie vo vzťahu ku konštatovanej vecnej správnosti výroku napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a poukázal pritom na závery, vyplývajúce z uznesenia najvyššieho súdu, ktoré si osvojil a v zmysle ktorého: „Predpokladom pre pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania je návrh účastníka, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas účastníka, ktorý má do konania vstúpiť na strane žalovanej, sa nevyžaduje (§ 92 ods. 1 O. s. p.). Je to dané tým, že je právom žalobcu určovať okruh účastníkov. Tak, ako sa nevyžaduje súhlas žalovaného, aby ho žalobca urobil žalovaným, tým že ho v žalobe za žalovaného označí, nevyžaduje sa ani súhlas osoby, ktorá má pristúpiť do konania z vôle žalobcu na žalovanej strane. Naproti tomu súhlas toho, kto má pristúpiť do konania na žalujúcej strane, sa vyžaduje, keďže nikoho nemožno nútiť, aby proti svojej vôli sa stal aktívnym účastníkom (žalobcom). Zo zásady, že účastníkov a predmet konania určuje len žalobca (je tzv. pánom sporu) vyplýva aj to, že na pristúpenie ďalšieho žalovaného do konania sa nevyžaduje súhlas doterajšieho žalovaného.

Odvolací súd uviedol, že v danom prípade bolo potrebné vychádzať z práva žalobcu v zmysle § 1, § 3 veta prvá O. s. p. vo väzbe na čl. 46 ods. 1, 4 Ústavy Slovenskej republiky na právnu ochranu, prístup k súdu a z toho, že žalobca je ten, kto ako dominus litis primárne určuje predmet sporu i okruh účastníkov konania, pričom účastník na žalovanej strane toto vymedzenie nemôže ovplyvniť.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 1/. Žiadal zrušiť uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2014, č. k. 14Cob/5/2014-1621 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 25. septembra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-51 a konanie zastaviť alebo vec vrátiť Okresnému súdu Liptovský Mikuláš na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania odôvodnil podľa ustanovenia § 237 písm. a/ O. s. p., že vec nepatrí do právomoci súdov, ustanovením § 237 písm. g/ O. s. p., že súd bol nesprávne obsadený a ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

K procesnej vade uvedenej v § 237 písm. a/ O. s. p. uviedol, že účastníci konania dohodli právomoc

Rozhodcovského súdu zriadeného pri obchodnej spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIACNÁ, a. s. na rozhodovanie sporov:

- zo zmluvy o úvere č. 023/05/550088 uzavretej 28. novembra 2005 (zmluva o úvere 1),
- zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088 uzavretej 31. októbra 2006 (zmluva o úvere 2),
- zo zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 023/05/550088 (zmluva o zriadení záložného práva k pohľadávkam 1),
- zo zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 021/06/550088 (zmluva o zriadení záložného práva k pohľadávkam 2).

Žalovaný 1/ vo vyjadrení z 15. októbra 2013, ktoré bolo prvým úkonom v konaní, ktorý mu patril, vzniesol v súlade s § 106 ods. 1 O. s. p. námietku nedostatku právomoci súdu na prejednanie. Právomoc rozhodovať spory o určení, že pohľadávky zo zmluvy o úvere 1 a zo zmluvy o úvere 2 zanikli a že záložné práva k pohľadávkam podľa zmluvy o záložnom práve k pohľadávkam 1 a zmluvy o záložnom práve k pohľadávkam 2 zanikli, má Rozhodcovský súd. Podľa dovolateľa z toho istého dôvodu nemal súd ani právomoc rozhodovať o vstupe účastníka na strane žalovaného do konania.

K procesnej vade uvedenej v § 237 písm. g/ O. s. p. uviedol, že vo vyjadrení k žalobe, ktoré bolo zároveň prvým úkonom, ktorý mu ako účastníkovi patrí, vzniesol popri námietke nedostatku právomoci súdu aj námietku miestnej nepríslušnosti súdu prvého stupňa vec prejednať v časti, že pohľadávka zo zmluvy o úvere 1 v celom rozsahu zanikla, o určenie, že pohľadávka zo zmluvy o úvere 2 v celom rozsahu zanikla a o určenie, že záložné práva k pohľadávkam žalobcu, zaregistrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv 29. novembra 2005 pod č. 17289/2005 a 31. októbra 2006 pod č. 21546/2006 zanikli. Dovolateľ tvrdí, že keď rozhodoval miestne nepríslušný súd, došlo tým k porušeniu práva účastníkov konania na zákonného sudcu a konanie trpí vadou podľa § 237 písm. g/ O. s. p. K tejto námietke sa odvolací súd vôbec nevyjadril.

K procesnej vade uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p. uviedol, že rozhodnutia súdov oboch stupňov sú nepreskúmateľné, pretože ich rozhodnutia sú nedostatočné a nepresvedčivé. Odvolací súd sa nevyjadril k námietke žalovaného 1/, vznesenej vo vyjadrení k žalobe o nedostatku právomoci súdu na prejednanie veci, obmedzil sa iba na konštatovanie, že táto otázka bola predmetom samostatného posúdenia a rozhodnutia okresného súdu, z ktorého dôvodu nebol vytvorený priestor pre posúdenie tejto námietky odvolacím súdom. Takéto odôvodnenie nedáva odpoveď na zásadnú námietku žalovaného 1/, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odvolací súd bol povinný v zmysle § 103 O. s. p. sám preskúmať, či je daná právomoc súdu, pretože nedostatok právomoci je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Odvolací súd sa vôbec nezaoberal námietkou miestnej nepríslušnosti, ktorú žalovaný 1/ vzniesol vo vyjadrení k žalobe a namiesto toho, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, bez vyhodnotenia základných podmienok rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Pritom neodstránil rozpor medzi návrhom žalobcu, ktorý žiadal pripustiť vstup žalovaného 2/ popri žalovanom 1/ do konania a rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý svoje rozhodnutie odôvodnil na str. 2 rozhodnutia tak, že žalobca podal návrh podľa § 92 ods. 2 a 3 O. s. p., aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalovanej v časti žaloby o určenie, že pohľadávka žalovaného - Poštová banka, a. s., zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088, uzavretej 31. októbra 2006, v znení dodatkov, zanikla a o určenie, že záložné právo žalovaného - Poštová banka, a. s., k pohľadávkam žalobcu, zaregistrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv 31. októbra 2006, pod č. 21546/2006 v prospech žalovaného -Poštovej banky, a. s., zanikli, tak že na miesto doterajšieho žalovaného vstúpi obchodná spoločnosť Office - assistance, s. r. o., Bratislava, Hattalova 12/C. Žalobca však v návrhu požadoval, aby súd pripustil vstup žalovaného 2/ do celého konania. Je tu rozpor medzi tým, čo požadoval žalobca a tým, čo uviedol súd prvého stupňa. Uvedený rozpor považuje odvolateľ za vadu konania, spočívajúcu v nepreskúmateľnosti rozhodnutia, odôvodnenie je nepresvedčivé, v rozpore s § 157 ods. 2 O. s. p.

Ďalej namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, na ktoré odkazuje odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a tým sa mu odňalo právo na spravodlivý proces.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 22. októbra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-254 pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpila spoločnosť INVEST - KAPITAL, a. s., Bratislava, Hattalova 12/C, IČO: 35 871 334.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca písomným podaním z 11. septembra 2013, doručeným súdu 12. septembra 2013, podal návrh podľa § 92 ods. 2, 3 O. s. p., aby súd pripustil zámenu účastníka konania na strane žalovaného v časti žaloby o určenie, že pohľadávka žalovaného - Poštová banka, a. s., zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088, uzavretej 31. októbra 2006 v znení dodatkov, v celom rozsahu zanikla a nároku žalobcu o určenie, že záložné práva žalovaného - Poštová banka, a. s., k pohľadávkam žalobcu, zaregistrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv 31. októbra 2006, pod číslom 21546/2006 v prospech žalovaného - Poštová banka, a. s., zanikli tak, že na miesto doterajšieho žalovaného - Poštovej banky, a. s., vstúpi do konania obchodná spoločnosť Office - assistance, s. r. o., Bratislava, Hattalova 12/C. O tomto procesnom návrhu okresný súd rozhodol uznesením z 25. septembra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-51. Ďalej uviedol, že faxovým podaním z 27. septembra 2013, doplneným originálom 1. októbra 2013, žalobca podal na okresný súd návrh na vstup ďalšieho účastníka do konania, a to spoločnosť INVEST - KAPITAL, a. s., Hattalova 12/C, Bratislava, IČO: 35 871 334. Žalobca návrh odôvodnil tým, že obchodná spoločnosť Office - assistance, s. r. o., Bratislava, Hattalova 12/C, ktorá na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej 28. augusta 2013 so žalovaným, nadobudla pohľadávku žalovanej zo zmluvy o úvere z 31. októbra 2006, č. 021/06/550088 v znení dodatkov, uzavrela 6. septembra 2013 so spoločnosťou INVEST - KAPITAL, a. s. zmluvu o výkone dobrovoľnej dražby podľa § 16 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z., za účelom zabezpečenia splatenia postúpenej pohľadávky tým spôsobom, že táto obchodná spoločnosť ako dražobník reálne pristúpila k dobrovoľnej dražbe časti majetku žalobcu, a to spoluvlastníckeho podielu pod poradovým číslom 1 o veľkosti 999/1.000-in k všetkým nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, katastrálne územie S., obec I., okres I., pričom dražobník a ani spoločnosť Office - assistance, s. r. o., ako navrhovateľ dražby doposiaľ neupustili od realizácie dražby, a to i napriek existencii vykonateľných predbežných opatrení Okresného súdu Liptovský Mikuláš: uznesenie z 12. decembra 2012, č. k. 9Cb/232/2012-323 a uznesenie zo 4. januára 2013, č. k. 9Cb/275/2010-50. Oproti oprávnenému názoru dražobníka a obchodnej spoločnosti Office - assistance, s. r. o., žalobca bol toho názoru, že v týchto rozhodnutiach o nariadení predbežného opatrenia sa uložená povinnosť „zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva, pôvodne zabezpečujúceho zmluvu o úvere č. 023/05/550088 z 28. novembra 2005 a zmluvu o úvere č. 021/06/550088 z 31. októbra 2006, a to až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 9Cb14/2013“ vzťahovala nielen na pôvodného žalovaného - Poštová banka, a. s., ale aj na spoločnosť Office - assistance, s. r. o., na ktorú bola pohľadávka žalovaného voči žalobcovi zo zmluvy o úvere postúpená. Na základe toho, že dražobník INVEST - KAPITAL, a. s. a navrhovateľ dražby Office - assistance, s. r. o., uskutočňujú úkony spojené s vykonaním dobrovoľnej dražby k nehnuteľnostiam žalobcu, zapísaním na LV č. XX, k. ú. S., obec I., okres I., a to i napriek vykonateľným súdnym rozhodnutiam o nariadení predbežného opatrenia, týkajúcich sa uloženia zákazu výkonu záložných práv z postúpenej zmluvy o úvere, tým podľa navrhovateľa obidva subjekty konajú v rozpore s § 7 ods. 2, § 19 ods. 1 písm. b/, h/ zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Žalobca žiadal, aby okresný súd pripustil vstup dražobníka INVEST - KAPITAL, a. s., do konania ako žalovaného 3/. Súčasne žalobca uviedol, že proti dražobníkovi sa bude vo veci samej domáhať určovacieho nároku, že dražobník a spoločnosť Office - assistance, s. r. o., sú povinní upustiť od dražby spoluvlastníckeho podielu žalobcu „pod poradovým číslom 1 o veľkosti 999/1.000.in k všetkým nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, kat. úz. S., obec I., okres I.“.

Okresný súd poukazom na ustanovenie § 92 O. s. p. dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné predpoklady na pripustenie vstupu obchodnej spoločnosti INVEST - KAPITAL, a. s., do konania na strane žalovaného. Mal preukázané, že vstupujúca spoločnosť je dražobníkom žalobcom označených nehnuteľností, ktoré sú v jeho vlastníctve, pričom vykonáva všetky úkony k uskutočneniu dobrovoľnej dražby na tento majetok. Vzhľadom na predmet sporu súd návrhu vyhovel a pripustil vstup INVEST - KAPITAL, a. s., do konania na strane žalovaného.

Na odvolanie žalovaného 1/ a žalovaného 3/ vec prejednal Krajský súd v Žiline ako súd odvolací a

uznesením z 30. januára 2014, č. k. 14Cob/6/2014-1627 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolacie námietky žalovaného 3/ nepovažoval za dôvodné, poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. februára 2012, sp. zn. 3 Obdo 3/2012, podľa ktorého proti uzneseniu o pripustení ďalšieho účastníka do konania podľa § 92 ods. 1 O. s. p. je odvolanie v zásade prípustné. Subjektmi oprávnenými podať odvolanie je žalobca a žalovaný, ale aj osoba, o ktorej právach sa rozhodlo, teda osoba, ktorú súd napadnutým uznesením do konania pribral, v dôsledku čoho sa stal prinajmenšom účastníkom v tejto časti konania. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že súhlas žalovaného a toho, kto má vstúpiť do konania na strane žalovaného, sa nevyžaduje. Oprávnenie podať odvolanie nie je viazané na jeho dôvodnosť alebo na nesprávnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd preto nemal odvolanie podané žalovaným odmietnuť, ale vecne prejednať a rozhodnúť o jeho dôvodnosti. Ak dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, mal ho potvrdiť.

Ďalej uviedol, že k odvolacím námietkam žalovaného 3/ považuje za potrebné uviesť, že k odňatiu možnosti konať pred súdom žalovanému a žalovanému 3/ z dôvodov, ktoré uvádzali v odvolaní, nedošlo. Okresný súd rozhodoval o návrhu žalobcu v medziach tohto návrhu. Z výrokovej časti napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd pripustil vstup nového žalovaného, teda ďalšieho účastníka na žalovanej strane, a to INVEST - KPITAL, a. s. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval krajský súd za podstatné precizovať procesné označenie vstupujúceho účastníka tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného 1/, žalovaného 3/ konštatoval absenciu relevancie vo vzťahu ku konštatovanej vecnej správnosti výroku napadnutého uznesenia okresného súdu. Ďalej uviedol, že v tomto štádiu konania je potrebné vychádzať z práva žalobcu v zmysle § 1, 3 veta druhá O. s. p. vo väzbe na čl. 46 ods. 1, 4 Ústavy Slovenskej republiky na právnu ochranu, prístup k súdu a z toho, že žalobca je ten, kto ako dominus litis primárne určuje predmet sporu i okruh účastníkov konania, pričom účastníci na žalovanej strane toto vymedzenie nemôžu ovplyvniť. Je potrebné akceptovať, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty a že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď.

K námietke žalovaného 3/ o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa uviedol v napadnutom uznesení, akými úvahami sa spravoval, ako posúdil zistené skutočnosti a v akých vzájomných súvislostiach. Rovnako dostatočne bolo odôvodnené právne posúdenie veci. Poukázal pritom na nález Ústavného súdu I. ÚS 243/07-25 z 19. júna 2008. Podľa odvolacieho súdu, súd prvého stupňa vo svojej argumentácii v odôvodnení rozhodnutia nebol nekonherentný, t. j. jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporili príslušný záver. Vyplýva z neho celková presvedčivosť, premís zvolených v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís okresný súd dospel, boli prijateľné pre právnickú verejnosť, racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé.

K odvolacej námietke nedostatku právomoci okresného súdu na prejednanie veci konštatoval, že táto bola predmetom samostatného posúdenia a rozhodnutia okresným súdom, preto nebol podľa odvolacieho súdu vytvorený priestor pre posúdenie tejto otázky. Z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podali dovolanie žalovaný 1/ a žalovaný 3/.

Žalovaný 1/ v dovolaní navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a konanie zastaviť, alebo vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania odôvodnil podľa ustanovenia § 237 písm. a/ O. s. p., že sa rozhodlo o veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, podľa ustanovenia § 237 písm. g/ O. s. p., že súd bol nesprávne obsadený a podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred

súdom.

K ustanoveniu § 237 písm. a/ O. s. p. uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ bola dohodnutá právomoc Rozhodcovského súdu zriadeného pri obchodnej spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a. s., IČO: 35862882, ďalej len Rozhodcovský súd na rozhodovanie sporov:

- Zo zmluvy o úvere č. 023/05/550088 z 28. 11. 2005, ďalej len zmluva o úvere 1,
- Zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088 z 31. 10. 2006, ďalej len zmluva o úvere 2,
- Zo zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 023/05/550088/C/01, ďalej len zmluva o záložnom práve k pohľadávkam 1,
- Zo zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam 021/06/550088/C/01, ďalej len zmluva o záložnom práve k pohľadávkam 2.

Žalovaný 1/ vo vyjadrení z 15. októbra 2013, ktoré bolo zároveň prvým úkonom, ktorý mu ako účastníkovi patrilo, vzniesol v súlade s § 106 ods. 1 O. s. p. námietku nedostatku právomoci prvostupňového súdu na prejednanie v časti nároku o určenie, že pohľadávka zo zmluvy o úvere 1 zanikla, že pohľadávka zo zmluvy o úvere 2 zanikla a o určenie, že záložné práva k pohľadávkam žalobcu, registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv 29. 11. 2005 pod č. 17289/2005 a 31. 10. 2006 pod č. 21546/2006 v prospech žalovaného 1/, zanikli.

O uvedenom nároku mal podľa dovolateľa rozhodovať Rozhodcovský súd.

K námietke, že súd bol nesprávne obsadený, uviedol, že v prejednávanej veci rozhodoval miestne nepríslušný súd, čím došlo k porušeniu práva účastníka konania na zákonného sudcu. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k žalobe, ktoré bolo zároveň prvým úkonom, ktorý mu ako účastníkovi patrilo, vzniesol popri námietke nedostatku právomoci súdu prvého stupňa aj námietku miestnej nepríslušnosti súdu prvého stupňa vec prejednať v naznačenom rozsahu.

Námietku odňatia možnosti konať pred súdom odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, pretože rozhodnutia sú nedostatočné a nepresvedčivé. Odvolací súd sa nevysporiadal s námietkou žalovaného 1/, vznesenou vo vyjadrení k žalobe, ako aj v odvolaní o nedostatku právomoci súdu na prejednanie veci. Len sa obmedzil na konštatovanie, že táto otázka bola predmetom samostatného posúdenia a rozhodnutia súdom prvého stupňa, preto nebol vytvorený priestor pre posúdenie tejto námietky.

Uvedené odôvodnenie odvolacieho súdu však nedáva odpoveď na zásadnú námietku žalovaného 1/, v dôsledku čoho bola žalovanému 1/ postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Odvolací súd mal podľa dovolateľa nedostatok právomoci vec prejednať, lebo ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý je súd povinný skúmať v každom štádiu konania. Odvolací súd sa pritom vôbec nezaoberal ani námietkou miestnej nepríslušnosti, ktorú žalovaný 1/ vzniesol taktiež pri svojom prvom úkone, a to vo vyjadrení k žalobe. Taktiež namieta, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, na ktoré odvolací súd poukázal vo svojom odôvodnení rozhodnutia.

Žalovaný 3/ v dovolaní žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania odôvodnil podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. a § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.

Dovolateľ namieta, že rozhodnutím odvolacieho súdu bol porušený princíp dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania, princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, obe rozhodnutia, a to súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu sú nepreskúmateľné a súd mu vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu nedoručil.

K porušeniu princípu dvojinstančnosti uviedol, že žalobca, ani súd prvého stupňa, nikdy netvrdili, že súd

má bez ďalšieho povinnosť vyhovieť jeho návrhu, pretože žalobca je dominus litis, ktorý primárne určuje predmet sporu i okruh účastníkov konania a žalovaný toto vymedzenie nemôže ovplyvniť, keďže na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania sa nevyžaduje súhlas pôvodného ani nového žalovaného. Rovnako nepoukazovali na žiadnu judikatúru súdov, ani uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Obdo 3/2012. Naopak žalobca tvrdil a súd prvého stupňa posudzoval aj existenciou súvislosti predmetu konania s osobou, ktorá má do konania vstúpiť a považovali ju za relevantnú pre rozhodnutie. Odvolací súd v potvrdzujúcom rozhodnutí odôvodnenie rozhodnutia založil na iných skutočnostiach a iných právnych otázkach, ako tvrdil žalobca a súd prvého stupňa. Bez toho, aby dal možnosť účastníkom konania vyjadriť sa k novému právnomu posúdeniu, odvolací súd uzavrel, že súd má bez ďalšieho povinnosť vyhovieť návrhu, pretože:

- žalobca je dominus litis, ktorý primárne určuje predmet sporu i okruh účastníkov konania,
- účastníci na žalovanej strane toto vymedzenie nemôžu ovplyvniť, keďže na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania sa nevyžaduje súhlas pôvodného ani nového žalovaného, odvolací súd pritom citoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Obdo 3/2012, ktorého závery si podľa svojho tvrdenia osvojil.

Odvolací súd v potvrdzujúcom uznesení uviedol celkom nový právny názor, ktorý nebol predmetom prvostupňového konania. Žalovaný 3/ mohol argumentáciu, uvedenú odvolacím súdom, posúdiť a vyjadriť sa k nim prvýkrát až po tom, ako sa oboznámil s obsahom potvrdzujúceho uznesenia. Týmto postupom bol porušený ústavno-procesný princíp dvojinstančnosti súdneho konania a žalovanému 3/ bola odňatá možnosť konať pred súdom - vyjadriť sa k uvedenému právnomu názoru, vrátane jeho podloženia uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

K porušeniu princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí dovolať uviedol, že odvolací súd v záujme predvídateľnosti jeho rozhodnutia sa nemal riadiť len uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Obdo 3/2012, v ktorom žiadna zo strán neargumentovala chýbajúcou súvislosťou predmetu konania s osobou, ktorá mala do konania vstúpiť a súd túto otázku ani neposudzoval. Mal sa riadiť uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Obo 80/2011, ktoré rieši obdobnú situáciu, ako v tejto veci. Odvolací súd porušil princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, keď pri rozhodnutí postupoval v rozpore s uznesením sp. zn. 5 Obo 80/2011 a založil tak prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.

Podľa žalovaného 3/ odvolací súd :

- dostatočne nevysvetlil, prečo je podľa jeho názoru na mieste možnosť súdu nepripustiť vstup nového účastníka na strane žalovaného, ak vstup navrhuje žalobca,
- ničím nevysvetlil, prečo v danom prípade nie je pre rozhodnutie dôležité, či predmet konania súvisí s osobou žalovaného 3/ alebo nie,
- ničím nevysvetlil, prečo v danom prípade nie je pre rozhodnutie dôležité, či by bolo pripustenie vstupu žalovaného 3/ do konania v súlade so zásadou hospodárnosti,
- ničím nevysvetlil, prečo v danom prípade by bolo zamietnutím návrhu dotknuté dispozičné právo žalobcu určovať okruh účastníkov, keď žalobca môže žalovaného 3/ kedykoľvek žalovať v samostatnom konaní.

V námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutí dovolať poukázal na skutočnosti, s ktorými sa odvolací súd vôbec nezaoberal, hoci pre posúdenie vecí sú zásadné. Neuvedol, akými úvahami dospel odvolací súd k záveru o tom, že sú splnené podmienky pre potvrdenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a vyhovieť návrhu žalobcu, keď žalobca odôvodnil návrh údajným porušovaním uznesenia 1 a 2 zo strany žalovaného 3/, avšak obe tieto uznesenia boli už v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa aj potvrdzujúceho uznesenia odvolacím súdom, zrušené, o čom mal odvolací súd vedomosť.

Podľa dovolať odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Navyše žalobca sa podaním z 23. decembra 2013 vyjadril k odvolaniu žalovaného 3/ a toto vyjadrenie žalovanému 3/ nebolo doručené. Žalovaný 3/ by sa k tomuto podaniu žalobcu vyjadril, ak by o ňom vedel. Nedoručením vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaného 3/ došlo k porušeniu práva žalovaného 3/ súdnu ochranu, rovnosť účastníkov a spravodlivý proces, in concreto k porušeniu princípu kontradiktórnosti konania a princípu

rovnosti zbraní. Odvolací súd tým, že nedoručil žalovanému 3/ vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu z 12. novembra 2012, porušil jeho právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR a odňal mu možnosť konať pred súdom.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 22. októbra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-262 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa postúpenia pohľadávok, ako aj časti pohľadávok zo zmluvy o úvere č. 023/05/550088 z 28. novembra 2005 v znení dodatkov, a to až do právoplatného skončenia tohto konania vo veci samej.

Office - assistance, s. r. o., Bratislava, Hattalova 12/C, uložil povinnosť zdržať sa postúpenia pohľadávok, ako časti pohľadávok zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088 z 31. októbra 2006 v znení jej dodatkov až do právoplatného skončenia tohto konania vo veci samej.

Office - assistance, s. r. o., uložil povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložných práv pôvodne zabezpečujúce pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088 z 31. októbra 2006 v znení dodatkov, a to až do právoplatného skončenia tohto konania vo veci samej.

Office - assistance, s. r. o., uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalobcu, na ktorých je zriadené záložné právo pôvodne zabezpečujúce pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088 z 31. októbra 2006 v znení dodatkov až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Office - assistance, s. r. o., Bratislava, Hattalova 12/C a INVEST - KAPITAL, a. s., Bratislava, Hattalova 12/C, uložil povinnosť zdržať sa realizácie (vykonania) dobrovoľnej dražby spoluvlastníckeho podielu žalobcu o veľkosti 999/1.000-ín k nehnuteľnostiam v k. ú. S., obec I., okres I., zapísané na LV č. XX ako: C -KN parc. č. XXXX, o výmere 237 m², záhrady C -KN parc. č. XXXX/X, o výmere 376 m², zastavané plochy a nádvoria, C -KN parc. č. XXXX/X o výmere 20 m², zastavané plochy a nádvoria C -KN parc. č. XXXX/X o výmere 21 m², zastavané plochy a nádvoria, C KN parc. č. XXXX/X o výmere 19 m², zastavané plochy a nádvoria, stavieb: garáž so súp. č. XXX, postavená na C -KN parc. č. XXXX/X, garáž so súpisným č. XXX, postavená na C KN parc. č. XXXX/X, garáž so súp. č. XXX, postavená na C KN parc. č. XXXX/X, dom so súpisným č. XXXX, postavený na C KN parc. č. XXXX/X až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Office - assistance, s. r. o., Bratislava, Hattalova 12/C a INEST - KAPITAL, a. s., Bratislava, Hattalova 12/C, uložil povinnosť upustiť od dobrovoľnej dražby spoluvlastníckeho podielu žalobcu o veľkosti 999/1.000-ín k nehnuteľnostiam k. ú. S., obec I., okres I., zapísané na LV č. XX ako: C - KN parc. č. XXXX, o výmere 237 m², záhrady C - KN parc. č. XXXX/X o výmere 376 m², zastavané plochy a nádvoria C - KN parc. č. XXXX/X o výmere 20 m², zastavané plochy a nádvoria C- KN parc. č. XXXX/X o výmere 21 m², zastavané plochy a nádvoria C - KN parc. č. XXXX/X o výmere 19 m², zastavané plochy a nádvoria, stavieb: garáž súp. č. XXX, postavená na C - KN parc. č. XXXX/X, garáž súp. č. XXX, postavená na C - KN parc. č. XXXX/X, garáž, súp. č. XXX postavená na C -KN parc. č. XXXX/X, dom so súpisným číslom XXXX, postavený na C - KN parc. č. XXXX/X až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Rozhodol tak s odôvodnením, že po začatí konania žalobca doručil na súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý žalobca doplnil o nové skutočnosti. Žalobca uviedol, že vykonateľným rozhodnutím o nariadení predbežného opatrenia Okresným súdom Liptovský Mikuláš z 12. decembra 2012, č. k. 9Cb/232/2012-323 a ďalším uznesením o nariadení predbežného opatrenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo 4. januára 2013, č. k. 9Cb/275/2012-50 bola žalovanému -Poštová banka, a. s., okrem iného uložená povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložných práv pôvodne zabezpečujúcich zmluvu o úvere č. 023/05/550088 z 28. novembra 2005 a zmluvy o úvere č. 021/06/550088 z 31. októbra 2006 až do právoplatného skončenia sporu. Žalobcovi bolo zo strany žalovaného, podaním z 5. septembra 2013, oznámené postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088 z 31. októbra 2006 v znení dodatkov, na obchodnú spoločnosť Office - assistance, s. r.

o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej 28. augusta 2013 medzi žalovaným a uvedenou spoločnosťou. Ďalej spoločnosť Office - assistance, s. r. o., uzavrela 6. septembra 2013 so spoločnosťou INVEST - KAPITAL, a. s., zmluvu o výkone dobrovoľnej dražby podľa § 16 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. za účelom zabezpečenia splatenia postúpenej pohľadávky tým spôsobom, že táto spoločnosť ako dražobník reálne pristupuje k dobrovoľnej dražbe časti majetku žalobcu, a to spoluvlastníckeho podielu pod poradovým číslom 1 o veľkosti 999/1.000-in k všetkým nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX, k. ú. S. obec I., okres I., pričom dražobník a ani spoločnosť Office - assistance, s. r. o., ako navrhovateľ dražby doposiaľ neupustil od realizácie dražby, a to i napriek existencii uvedených vykonateľných predbežných opatrení Okresného súdu Liptovský Mikuláš, čím podľa žalobcu oba subjekty konali v rozpore s § 7 ods. 2, § 19 ods. 1 písm. b/ zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Podľa žalobcu boli splnené všetky zákonné predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko medzi žalobcom a Office - assistance, s. r. o., existuje právny vzťah a zo samotného reálneho konania a postupu tejto spoločnosti a dražobníka - INVEST - KAPITAL, a. s., vyplýva neoprávnený zásah do práv žalobcu, chránených zákonom o dobrovoľných dražbách a vykonateľnými súdnymi rozhodnutiami o predbežnom opatrení. Podľa žalobcu žalovaný, ako aj Office - assistance, s. r. o. a dražobník INVEST - KAPITAL, a. s., sa snažia obchádzať vykonateľné rozhodnutie o predbežnom opatrení a samotný zákon o dobrovoľných dražbách, čím pri výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby predmetných nehnuteľností neprimeraným spôsobom dôjde k zásahu do zákonom chránených záujmov a práv žalobcu, čím reálne žalobcovi, ale aj ostatným jeho klientom hrozí značná ujma. Podľa žalobcu nariadením predbežného opatrenia sa zabráni vzniku a rozšíreniu škody, inej ujmy, ako aj k zhoršeniu jeho právnej pozície do tej miery, kým sa rozhodne o veci samej, osobitne v prípade, keď sa žalobca v tomto konaní domáha určenia, že pohľadávky žalobcu z úverových zmlúv zanikli.

Súd prvého stupňa návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel celkom, pretože sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými žalobcom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré doplnil tým, že predbežné opatrenie má len dočasný charakter, čo znamená, že stav ochrany práv žalobcu bude trvať do právoplatného skončenia tohto konania, pričom žalovanému - Poštovej banke, ako aj navrhovateľovi dražby - Office - assistance, s. r. o. a dražobníkovi - INVEST - KAPITAL, a. s., týmto predbežným opatrením nevznikne taká ujma, ktorá by mala za následok vznik škody. Okresný súd po dôkladnom preskúmaní všetkých zákonných podmienok vo veci zistil, že žalobca osvedčil naliehavosť a dôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia do právoplatného skončenia sporu. Zdôraznil, že uloženie povinnosti pre spoločnosť Office - assistance, s. r. o. a INVEST KAPITAL, a. s., im bolo nariadené podľa § 76 ods. 2 O. s. p., ako tretím osobám, nakoľko uznesenie o zámene účastníka na strane žalovaného - Poštovej banky, a. s., z 25. septembra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-51, nie je ku dňu tohto rozhodnutia právoplatné a rovnako to platí aj pre uznesenie z 22. októbra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-254, ktorým súd podľa § 92 ods. 1 O. s. p. pripustil vstup ďalšieho účastníka (INVEST - KAPITAL, a. s.) do konania na strane žalovaného.

Na odvolania žalovaného 1/, 2/ a 3/ vec prejednal Krajský súd v Žiline ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne a uznesením z 30. januára 2014, č. k. 14Cob/7/2014-1637 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že námietke miestnej nepríslušnosti nevyhovel, lebo z obsahu spisu zistil, že súd prvého stupňa vylúčil na samostatné konanie nároky, ktoré sa týkali nehnuteľností vylúčených spod jeho miestnej príslušnosti, a to uznesením z 22. októbra 2013, č. k. 9Cb/14/2013-279 (ide o nehnuteľnosti v katastrálnom území S. a katastrálne územie M.). K obrane žalovaného, že totožné konanie je vedené aj na Okresnom súde Nové Zámky, odvolací súd uviedol, že tak vedené konanie nemožno vyhodnotiť za konanie, aké má na mysli § 105 ods. 1 O. s. p. vzhľadom na rozdielnosť súdov, na ktorých sú predmetné konania vedené, a to v rovine opätovného vystupovania žalobcu.

Ďalej uviedol, že všetci žalovaní 1/ až 3/ namietali, že uznesenia súdu prvého stupňa, ktorými boli nariadené predbežné opatrenia a ktoré potvrdil odvolací súd, boli na dovolanie žalovaných Najvyšším súdom Slovenskej republiky zrušené, k tejto námietke uviedol, že skutočnosti uvádzané v odvolaniach

ohľadom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky korešpondujú s listinným dôkazom, pripojeným k spisu. Pokiaľ sa súd prvého stupňa stotožnil s argumentáciou žalobcu a vyvodil túto dôvodnosť aj s predmetnými uzneseniami, tento záver si odvolací súd osvojiť nemohol a nebolo možné dôvody žalobcu, v ktorých poukazoval práve na uvedené rozhodnutia vyhodnotiť ako dôvodné pre nariadenie predbežného opatrenia a nebolo možné v tejto rovine sa stotožniť so záverom okresného súdu, ktorý vyvodzoval dôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia i poukazom na uvedené uznesenia, keďže predmetné uznesenia boli zrušené. S poukazom na ustanovenie § 221 ods. 3 O. s. p. podľa odvolacieho súdu tieto bez ďalšieho nemohli predstavovať dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia. Dôvody na nariadenie predbežného opatrenia žalobca vyvodil i z ďalších skutočností a s týmito sa stotožnil.

K osvedčeniu nároku odvolací súd považoval za podstatné, že pre účely nariadenia predbežného opatrenia v tomto štádiu konania nebolo možné predbežne konštatovať neosvedčenie nároku žalobcu, a to napriek námietkam žalovaných 1/ až 3/, pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený.

Žalovaný ďalej namietal, že súd prvého stupňa sa nedostatočne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4 Obdo 34/2013 zrušil uznesenie o nariadení predbežného opatrenia súdu prvého stupňa v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu. Odvolací súd k tejto námietke považoval zdôrazniť, že nosnou v danom prípade bola argumentácia spočívajúca na skutočnostiach, vyplývajúcich z Nálezu Ústavného súdu II. ÚS 237/2011, ktorými argumentoval žalobca v podanom návrhu a ktoré vzhľadom na aplikáciu § 76 ods. 4 O. s. p. prevzal i okresný súd, s ktorými závermi sa krajský súd stotožnil. Ak v tejto súvislosti okresný súd argumentoval i poukazom na uznesenie okresného a následne krajského súdu, ktoré boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zrušené, tak uvedené skutočnosti nebolo možné vyhodnotiť ako skutočnosti, ktoré by bez ďalšieho mali za následok zmenu napadnutého uznesenia odvolacím súdom.

Žalovaní 2/ a 3/ argumentovali zhodne, namietali nedostatok právomoci okresného súdu vec prejednať. K námietke nedostatku právomoci okresného súdu krajský súd konštatoval, že uznesenie v napadnutej časti, a to výrokoch V. a VI. uznesenia nenadobudlo právoplatnosť. Tým, že námietka nedostatku právomoci konať bola predmetom samostatného rozhodnutia okresného súdu, nebol vytvorený priestor pre krajský súd, aby ju osobitne vyhodnocoval v tejto veci. Napriek tomu záveru, krajský súd konštatoval, že vplyv samostatného rozhodnutia o námietke nedostatku právomoci súdu konať vo veci, by v konečnom dôsledku a v závislosti od samotného rozhodnutia o tejto podmienke konania, mohol ovplyvniť i samotné predbežné konanie, avšak tento záver bol krajským súdom za skutkového a právneho stavu, s dôrazom na štádium konania, v ktorom rozhodoval krajský súd, bol uvedený len pre úplnosť, krajský súd pripomína, že v konaní o nariadení predbežného opatrenia sa dôraz kladie na provizórnosť a odvrátenie hrozby, ktorá vyplýva z osvedčených okolností dobrovoľnej dražby.

K námietke prekážky litispendencie, ktorú namietal žalovaný 2/, odvolací súd uviedol, že z listinných dôkazov a z uznesenia Okresného súdu v Nových Zámkoch, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, dospel k záveru, že prekážka litispendencie v tomto konaní neexistuje. Poukazuje aj na ďalšie dôkazy žurnalizované v spise na č. l. 803 až 1596, z ktorých taktiež nebolo možné prijať záver o tvrdení prekážky litispendencie.

V konaní boli vznesené aj námietky zo strany žalovaných 1/ až 3/, že v nariadenom predbežnom opatrení absentuje základná náležitosť, a to súvislosť výroku nariadeného predbežného opatrenia s vecou samou, uplatnenou žalobou. K tejto námietke odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že k momentu rozhodovania okresným súdom o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ale ani k momentu rozhodovania odvolacím súdom, nebolo právoplatné rozhodnutie okresného súdu, ktorým by konanie v dôsledku žalovaným vznesenej námietky nedostatku právomoci okresného súdu prejednať vec, bolo zastavené. Za tejto situácie potom pre krajský súd nebol vytvorený priestor, vzhľadom na výroky žaloby, výroky napadnutého predbežného opatrenia s dôrazom na skutočnosti, ako i právnu argumentáciu v náleze Ústavného súdu SR II. ÚS 237/2011 zo 14. septembra 2011, ktorú si osvojil

žalobca a následne okresný súd. Keďže v čase rozhodnutia odvolacieho súdu uznesenie okresného súdu z 22. októbra 2013, č. k. 9Cb/14/2013, ktorým konanie bolo zastavené z dôvodu nedostatku právomoci okresného súdu, nadobudlo právoplatnosť, je na mieste akcentovať, že v danom štádiu konania nie je možné vylúčiť ani prípadný vplyv právoplatného rozhodnutia o namietanom nedostatku právomoci. Proti tomuto uzneseniu podali dovolanie žalovaní 1/ a 3/. Žiadali uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s uznesením odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný 1/ prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenia § 237 písm. a/, § 237 písm. g/ a § 237 písm. f/ O. s. p. a podal ho proti výrokom 2/ až 6/, ktorými je dotknutý na svojich právach.

Dovoláciu námietku, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p./ odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ bola dohodnutá právomoc Rozhodcovského súdu zriadeného pri obchodnej spoločnosti Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a. s., IČO: 35 862 882, na rozhodnutie akýchkoľvek sporov:

- zo zmluvy o úvere č. 023/05/550088, z 28. novembra 2005, ďalej len zmluva o úvere 1,
- zo zmluvy o úvere č. 021/06/550088, z 31. októbra 2006, ďalej len zmluvy o úvere 2,
- zo zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 023/05/550088/C/01, ďalej len zmluva o záložnom práve k pohľadávkam 1,
- zo zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 021/06/550088/C/01, ďalej len zmluva o zriadení záložného práva k pohľadávkam 2.

Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení z 15. októbra 2013, ktoré bolo zároveň prvým úkonom, ktorý účastníkovi patrilo, vzniesol v súlade s § 106 ods. 1 O. s. p. námietku nedostatku právomoci Okresného súdu. Rozhodovať predmetný spor mal Rozhodcovský súd. Vzhľadom na uvedené nebola daná právomoc súdu prvého stupňa na rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dovoláciu námietku, že bol súd nesprávne obsadený (§ 237 písm. g/ O. s. p.) odôvodnil tým, že v prejednávanej veci rozhodoval miestne nepríslušný súd, čím došlo k porušeniu práva účastníka konania na zákonného sudcu. Žalovaný 1/ už vo vyjadrení k žalobe, ktoré bolo zároveň prvým úkonom, ktorý mu ako účastníkovi patrilo, vzniesol popri námietke nedostatku právomoci okresného súdu na prejednanie veci, aj námietku miestnej nepríslušnosti. Okresný súd v Liptovskom Mikuláši je miestne príslušný len v časti žaloby o určenie, že záložné právo zriadené k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v obvode Okresného súdu Liptovský Mikuláš, zaniklo a nie príslušný na prejednanie v časti žaloby o určenie, že pohľadávka zo zmluvy o úvere 1 v celom rozsahu zanikla, o určenie, že pohľadávka zo zmluvy o úvere 2 v celom rozsahu zanikla a o určenie, že záložné práva k pohľadávkam žalobcu, zaregistrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv dňa 29. novembra 2005, pod č. 17289/2005 a dňa 31. októbra 2006, pod č. 21546/2006 v prospech žalovaného 1/ zanikli.

Dovoláciu námietku, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) odôvodnil žalovaný 1/ tým, že okresný súd sa vôbec nezaoberal námietkou miestnej nepríslušnosti, ktorú žalovaný 1/ vzniesol vo svojom vyjadrení k žalobe, ktorý bol jeho prvým úkonom vo veci a vôbec neodôvodnil, z čoho odvodzuje svoju miestnu príslušnosť na rozhodnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom bol v zmysle ustanovenia § 105 ods. 1 O. s. p. povinný pred rozhodnutím skúmať miestnu príslušnosť (§ 84 až § 87 O. s. p.). Uvedené pochybenie neodstránil ani odvolací súd. Odvolací súd sa s touto námietkou síce zaoberal, avšak odôvodnenie o námietke miestnej nepríslušnosti okresného súdu je nepreskúmateľné, čím žalovanému 1/ odňal možnosť konať pred súdom. V prípade prvostupňového rozhodnutia neboli splnené podmienky na postup podľa § 76 ods. 4 O. s. p. Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal rozhodnutie bez toho, aby mal aspoň osvedčenú existenciu hmotnoprávneho nároku žalobcu, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Odvolací súd namiesto zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa a vrátenia veci z dôvodu neúplného a nedostatočného odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, toto potvrdil a nedostatky jeho odôvodnenia nahradil svojim vlastným odôvodnením, argumentujúc aj dôkazmi, ktoré súd prvého stupňa síce zrejme aj vykonal, ale vo svojom rozhodnutí ich nijako nevyhodnotil. Takýmto postupom odvolací súd odňal žalovanému 1/ možnosť konať pred súdom, pretože suploval nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia

súdu prvého stupňa.

Ďalej namieta, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalobcu z 23. decembra 2013 k odvolaniu žalovaného 1/, na ktoré odvolací súd poukazuje v odôvodnení svojho rozhodnutia. Porušenie povinnosti doručiť odvolanie, vrátane vyjadrenia k odvolaniu účastníkovi konania, má za následok vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., pretože sa účastníkovi konania odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonom druhého účastníka konania. Odníma sa mu tým právo na spravodlivý proces (I. ÚS 2/05, I. ÚS 100/04, I. ÚS 335/06).

Napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné aj z toho dôvodu, že odvolací súd sa v napadnutom uznesení nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalovaného 1/ uvedenými v odvolaní, ktorými odôvodňuje neexistenciu zákonných predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia, najmä odvolací súd žiadnym spôsobom neodôvodnil, akými skutočnosťami a dôkazmi žalobca osvedčil existenciu nároku na náhradu škody voči žalovanému 1/. Nepreskúmateľné z uvedeného dôvodu je aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, pretože taktiež sa s týmito tvrdeniami žalovaného 1/ nezaoberal. Ak návrh na nariadenie predbežného opatrenia neobsahuje žiadne skutkové zistenia o týchto otázkach, alebo právne dôvody, súd prvého stupňa sa s nimi nemohol stotožniť.

Napokon dovolateľ namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolať tvrdí, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia a neboli splnené zákonné podmienky na uloženie povinností osobám, ktoré nie sú účastníkmi konania.

Žalobca musí deklarovať opodstatnenosť nároku vo veci samej. Musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej obstoí, že z jeho strany nejde o šikanózne, zrejme bezúspešné uplatnenie práva. Žalobca v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepredložil dôkazy a neosvedčil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali jeho hmotnoprávny nárok vo veci samej. Žalobca ani v žalobe nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by opodstatňovali jeho hmotnoprávny nárok. Žaloba sa opiera len o tvrdenie žalobcu, že mu vznikol nárok na náhradu škody voči žalovanému 1/ a že žalobca urobil úkon započítania takejto fiktívnej pohľadávky na úhradu škody s nespornou pohľadávkou žalovaného 1/ zo zmluvy o úvere 1/ a zo zmluvy o úvere 2/.

Žalovaný 1/ tvrdí, že žalobca neuviedol podmienky dôvodnosti nároku na náhradu škody voči žalovanému 1/ a neoznačil dôkazy, ktoré tieto podmienky preukazujú, preto je zjavné, že žalobca nemohol ani osvedčiť, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy žalobcu. Vzhľadom na to, že žalobca nemá žiadne právo voči žalovanému 1/, žiadne právo žalobcu nemôže byť ani ohrozené a žiadna ujma mu nemôže hroziť. Ten, komu hrozí ujma, je žalovaný 1/, pretože žalobca sa uplatňovaním fiktívnej pohľadávky na náhradu škody voči žalovanému 1/ snaží vyhnúť splateniu úverovej pohľadávky žalovaného 1/ voči žalobcovi zo zmluvy o úvere 1 a robí všetky kroky preto, aby mu znemožnil dosiahnuť uspokojenie jeho nespornej úverovej pohľadávky oprávneným výkonom záložného práva, zabezpečujúceho túto nespornú pohľadávkou.

Žalovaný 1/ vo vyjadrení k žalobe detailne poukázal na skutočnosti, z ktorých jednoznačne vyplýva, že zo strany žalovaného 1/ nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti, čo by zakladalo vznik nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému 1/.

Zásah do práv žalovaného 1/ nie je primeraný žalobcom preukazovanému porušeniu údajných práv a ujma, ktorá žalovanému 1/ vzniká z napadnutého uznesenia, nie je primeraná. Napadnutým znesením bola poskytnutá ochrana fiktívnemu právu žalobcu na ujmu nesporných práv žalovaného 1/. Inštitút predbežného opatrenia však nemá slúžiť na poskytovanie ochrany fiktívnym a pochybným právam na ujmu nesporných práv. Nie je možné zakázať vykonávať nesporné právo na základe fiktívneho a pochybného nároku uplatneného len s cieľom znemožniť realizáciu nesporného práva.

Napadnutým rozhodnutím sa výslovne prejedikuje zánik záložných práv zabezpečujúcich pohľadávkou zo zmluvy o úvere 2. Z uvedených skutočností nesporne vyplýva, že neboli splnené zákonné podmienky na

nariadenie predbežného opatrenia.

Žalovaný 3/ žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa.

Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ a písm. g/ O. s. p.

Žalovaný 3/ tvrdí, že pri vydaní potvrdzujúceho uznesenia bol porušený princíp dvojínštančnosti občianskeho súdneho konania a žalovanému 3/ sa týmto postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odvolací súd sa v potvrdzujúcom uznesení stotožnil s argumentáciou odvolateľov, že dôvod pre nariadenie predbežného opatrenia, uvedený v návrhu z 27. 09. 2013, nemôže obstať, lebo Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil obe uznesenia. Avšak podľa odvolacieho súdu, podkladom pre potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa bol iný dôvod - údajné ohrozenie vlastníckeho práva žalobcu nesprávnym ocenením nehnuteľností v dražbe s poukazom na nález II. ÚS 237/2011. Odvolací súd opakovane uviedol, že túto argumentáciu obsahom nálezu II. ÚS 237/2011, uviedol už žalobca v návrhu a súd prvého stupňa si ju osvojil uplatnením § 76 ods. 4 O. s. p. Toto podľa žalovaného 3/ nezodpovedá skutočnosti. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení uznesenia okrem všeobecných teoretických úvah a označenia žalovaného 2/ a 3/ ako tretích osôb obmedzil výlučne na konštatovanie, že sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými žalobcom. Preto, pokiaľ sa súd prvého stupňa stotožnil aj s poukazovaním na nález II. ÚS 237/2011, stalo sa tak výlučne vo vzťahu k argumentácii o možnej zhode petitov návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a návrhu vo veci samej. Žiadny iný právny názor, ani právny názor uvedený v doplneniach návrhu, žalobca o citovaný nález neopieral. Týmto postupom dovolateľ tvrdí, že bol porušený ústavno-procesný princíp dvojínštančnosti súdneho konania a žalovanému 3/ bola odňatá možnosť konať pred súdom - vyjadriť sa k uvedenému právnemu názoru.

Ďalej žalovaný 3/ tvrdí, že napadnuté uznesenie je v súvislosti s poukazovaním odvolacieho súdu na nález II. ÚS 237/2011 nepreskúmateľné. Potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu v odôvodnení cituje skutkové a právne závery uvedené v náleze II. ÚS 237/2011, tieto sú však v evidentnom rozpore so skutkovým a právnym stavom v posudzovanej veci. Potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu je preto zmätočné, vnútorne rozporné a nedostatočne odôvodnené.

Podľa zákona znalecký posudok je jediným relevantným dôkazom osvedčujúcim hodnotu dražených nehnuteľností. Nehnuteľnosti v dražbe musia byť obligatórne ocenené znaleckým posudkom. Hodnotu nehnuteľností preto nemožno vypočítať postupom zvoleným žalobcom. Znalec musí pri vypracovaní posudku postupovať podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, najmä vyhl. MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej ceny majetku.

Nesprávnosť výpočtu hodnoty nehnuteľností zvoleného žalobcom potvrdzuje aj judikatúra najvyšších súdov a odborná teória.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa zakázali vykonať dražbu nehnuteľností v dražbe, ako takú. Zákaz nie je obmedzený len na vykonanie dražby na podklade konkrétneho znaleckého posudku. Takéto rozhodnutie považuje dovolateľ za neprimerané, pretože, ak by sa odvolací súd skutočne stotožnil so závermi ústavného súdu, ktoré sám cituje, nemohol by uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť, musel by ho vyhodnotiť ako neprimerané. Odôvodnenie odvolacieho súdu je preto v rozpore s jeho výrokom, čo spôsobuje jeho zmätočnosť a nepreskúmateľnosť. Naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy vyplýva z toho, že realizáciou dobrovoľnej dražby nehnuteľností v dražbe za podhodnotenú cenu uvedenú v znaleckom posudku Ing. Stollára č. 54/2013 môže byť porušené vlastnícke právo žalobcu. V takomto prípade však neexistuje dôvod pre zakázanie dražby ako takej, ale len dražby na podklade konkrétneho znaleckého posudku, ktorého nesprávnosť bola osvedčená.

Dovolateľ je toho názoru, že napadnutým uznesením bol porušený princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Hoci paradoxne samotný odvolací súd v druhom odseku potvrdzujúceho uznesenia na

princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a súvisiacu judikatúru odkázal, sám sa ho nepridržiaval. Princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí porušil, keď pri rozhodovaní postupoval v rozpore s nálezom II. ÚS 237/2011. Odvolací súd podľa neho postupoval v rozpore s nálezom II. ÚS 237/2011, keď:

- považoval za osvedčenú vyššiu cenu nehnuteľností v dražbe, ako je uvedená v znaleckom posudku Ing. Stollára č. 54/2013, hoci na osvedčenie tejto skutočnosti žalobca nepredložil žiadny znalecký posudok, ani iný relevantný dôkaz,
- nariadenie predbežného opatrenia považoval za primerané, hoci zakazuje dražbu ako takú (v prípade riešenom nálezom II. ÚS 237/2011 ústavný súd konštatoval primeranosť predbežného opatrenia z dôvodu, že zákaz sa vzťahoval iba na vykonanie dražby na podklade konkrétneho znaleckého posudku),
- podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia považoval za splnené, hoci ohodnotenie dražby, vyplývajúce zo znaleckého posudku, nebolo vo výraznom nepomere k ohodnoteniu tvrdeného žalobcom (v prípade riešenom nálezom II. ÚS 237/2011 ústavný súd považoval nariadenie predbežného opatrenia za odôvodnené len vtedy, ak ohodnotenie predmetu dražby, vyplývajúce zo spochybneného znaleckého posudku je „vo výraznom nepomere k skutočnej alebo aspoň skutočnosti sa čo najviac približujúcej cene tohto predmetu vlastníctva“).

V napadnutom rozhodnutí odvolací súd porušil princíp predvídateľnosti a založil tak prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ a § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.

Žalovaný 3/ ďalej namieta, že súd mu nedoručil vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu a neumožnil mu vyjadriť sa k argumentácii žalobcu vo vyjadrení. Týmto postupom došlo k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, rovnosť účastníkov a spravodlivý proces, in concreto k porušeniu princípu kontradiktórnosti konania a princípu rovnosti zbraní. Poukázal pritom na ustálenú judikatúru k tejto problematike.

Dovolateľ je toho názoru, že súd prvého stupňa napriek tomu, že bol povinný skúmať svoju miestnu príslušnosť pred nariadením predbežného opatrenia, nariadil predbežné opatrenie, hoci miestne príslušný bol len v prípade určenia, že záložné právo zriadené k vymedzeným nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v katastrálnom území P., obec P., okres P., zaniklo. Týmto nárokom vo veci samej však nemožno založiť miestnu príslušnosť konajúceho súdu vo vzťahu k výrokom, ktoré sa týkajú žalovaného 3/. Výrok, ktorý sa týka žalovaného 3/, sa týka nehnuteľností v dražbe nachádzajúcich sa v I.. Nariadenie predbežného opatrenia týkajúceho sa nehnuteľností v I. nebude mať žiadny dopad na práva týkajúce sa nehnuteľností v P.. Miestna príslušnosť určená pre konanie o nároku k nehnuteľnostiam v P. nemôžu mať žiadny vplyv na určenie súdu miestne príslušného na rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Podľa dovolateľa Okresný súd Liptovský Mikuláš nie je miestne príslušný na rozhodnutie o žiadnom nároku vo veci samej, ktorý by vecne súvisel s výrokmi vo vzťahu k žalovanému 3/, preto nebol ani miestne príslušný nariadiť predbežné opatrenie s výrokmi pod bodom V. a VI. Rovnako potom nebol miestne príslušný na prejednanie odvolania Krajský súd v Žiline.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolania podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpení advokátmi (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému to zákon pripúšťa.

Dovolania žalovaných 1/ a 3/ v prejednávanvej veci smerujú proti trom uzneseniam odvolacieho súdu, ktorými boli uznesenia súdu prvého stupňa potvrdené. Ide o uznesenia : ktorým bol do konania na strane žalovaného pripustený Office - assistance, s. r. o., ako žalovaný 2/ a INVEST - KPITAL, a. s., ako žalovaný 3/ a ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie.

Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanom v takejto procesnej forme, je upravená v ustanovení § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p., kde sú taxatívne vymenované uznesenia, proti ktorým je dovolanie prípustné. Ide o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvora Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska s tým, že dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu

odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. Dovolanie je prípustné aj proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, uznesenie o uznaní/neuznaní cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné/nevykonateľné na území Slovenskej republiky. Dovolateľmi napadnuté uznesenia odvolacieho súdu nie sú žiadnym z rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. Dovolania žalovaných 1/ a 3/ preto podľa ustanovenia § 239 O. s. p. prípustné nie sú.

V zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p. dovolací súd má povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. Preto dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., a to: či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu a spôsobilosti byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, o prekážku litispendencie a prekážku res iudicata, nepodanie návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený.

Prípustnosť dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy len, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, taxatívne vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p. Žalovaní 1/ a 3/ namietali existenciu procesnej vady uvedenej v § 237 písm. a/, f/ O. s. p. Tvrdia, že súd rozhodoval vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu a v konaní im postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dovolací súd zistil, že napadnuté uznesenia odvolacieho súdu nespĺňajú náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 211 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 a § 157 ods. 2 O. s. p. odvolací súd sa v napadnutých rozhodnutiach vôbec nevysporiadal s námietkou žalovaných, že rozhodovať o predmetnej veci nepatrí do právomoci súdu.

Existenciu tejto prekážky musí súd skúmať z úradnej moci a v každom štádiu konania, keďže ide o prekážku konania, ktorú nemožno odstrániť. Ak súd zistí existenciu neodstrániteľnej podmienky konania, a to nedostatok právomoci, má to za následok zastavenie konania a postúpenie veci inému príslušnému orgánu. Túto námietku mali sudy dôsledne posudzovať, rozhodnúť o nej a riadne odôvodniť, nezdôvodnenou zostala nielen pri rozhodnutí o pristúpení ďalších účastníkov do konania, a to Office - assistance, s. r. o., ako žalovaného 2/ a INVEST - KAPITAL, a. s., ako žalovaného 3/, ale aj pri rozhodnutí o nariadení predbežného opatrenia.

Taktiež sa nevysporiadal ani s námietkou o miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Poukázal síce v tejto súvislosti na uznesenia Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, ktorými boli vylúčené po vznesení námietky miestnej nepríslušnosti na samostatné konanie nároky vo veci samej, nevysvetlil však vôbec, z čoho vychádzal Okresný súd v Liptovskom Mikuláši, keď dospel k záveru, že je miestne príslušný rozhodnúť o nariadení predbežného opatrenia voči žalovaným, ktorí majú všetci sídlo v Bratislave a navyše rozhodol vo vzťahu k nehnuteľnostiam v katastrálnom území S., okres I. (skúmanie všeobecnej miestnej príslušnosti alebo osobitnej miestnej príslušnosti). Rozhodnutie súdu prvého stupňa o uvedenej otázke nechal bez povšimnutia aj odvolací súd. Súd prvého stupňa existenciu aj tejto prekážky, ktorú možno odstrániť, mal skúmať hneď z úradnej moci, ak tak neurobil, potom ju mal skúmať a riadne objasniť svoj postup v prípade, ak ju namietal účastník pri svojom prvom úkone vo veci.

Ústavný súd Slovenskej republiky judikoval, že ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, alebo sú zjavne protirečivé, alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípom spravodlivosti, treba považovať rozhodnutie súdu za riadne neodôvodnené a arbitrárne. V prípade, že súdne rozhodnutie nie je riadne

odôvodnené, dochádza k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom a zakladá tak prípustnosť dovolania účastníka konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Vzhľadom na uvedené pochybenie odvolacieho súdu, možno konštatovať, že postupom odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti účastníkom na strane žalovaného konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), preto dovolací súd napadnuté uznesenia odvolacieho súdu zrušil. Keďže rovnakú vadu, pre ktorú boli zrušené napadnuté uznesenia odvolacieho súdu, majú aj rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolací súd podľa § 243b ods. 3 O. s. p. zrušil aj rozhodnutia súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že v čase, keď rozhodoval o dovolaniach žalovaných podaných v prejednávanej veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky už viackrát rozhodoval o dovolaní vo veciach, ktoré sa týkali rovnakých účastníkov s rovnakým procesným postavením a predmetom preskúmania boli rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia a o pristúpení ďalších účastníkov do konania, a to: Office - assistance, s. r. o. a spoločnosti INVEST - KAPITAL, a. s., na strane žalovaného. Ide o veci vedené na Najvyššom súde pod sp. zn. : 4 Obdo 34/2013, 3 Obdo 40/2013, 3 Obdo 39/2013, 4 Obdo 28/2013, 5 Obdo 2/2014 a 5 Obdo 2/2015, v uvedených konaniach dovolací súd posudzoval otázku existencie prekážky res iudicata. Dovolaciemu súdu z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že medzi rovnakými účastníkmi za podobných skutkových okolností boli nariadené predbežné opatrenia preskúmané dovolacím súdom z dôvodu namietanej závažnej procesnej vady. Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, v záujme právnej istoty a spravodlivého súdneho procesu, vysporiadať sa dôsledne s námietkami a argumentáciami žalovaných, týkajúcich sa nedostatku právomoci a nedostatku miestnej príslušnosti súdu, a to aj vzhľadom na argumentáciu, uvedenú vo vyššie uvedených rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vydaných v zhodných veciach.

Skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O. s. p., je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd takéto rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenia odvolacieho súdu v spojení s uzneseniami súdu prvého stupňa podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.